

ΠΙΓΚΟΥ·Ι·ΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΤΗΣ ΕΝΩΜΟΤΙΑΣ ΠΙΓΚΟΥ·Ι·ΝΩΝ ΤΗΣ 3ης ΟΜΑΔΟΣ ΝΑΥΤΟΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Υπεύθυνος : Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Διεύθυνσις : Σολωμού 54	ΕΤΟΣ 2ον ΦΥΛΛΟΝ 18ον 22 Ἀπριλίου 1938 Ἀριθ. Τηλεφ. 54-208	Τιμὴ Φύλλου δραχ. 2.— Ἐξωτερικοῦ > 5.— Ἐτησία συνδρομὴ > 30.—
--	---	---

Ἡ Ἐπετεῖος τῆς Ἐξοδοῦ τοῦ Μεσολογγίου

Ἀντὶ ἄλλου πανηγυρικοῦ τοῦ ἐνδόξου ἄθλου τῶν ἡρώων τοῦ Μεσολογγίου παραλαμβάνομεν τὴν ἐμπνευσμένην Ἐγκύκλιον τοῦ κ. Γενικοῦ Ἐφοροῦ τοῦ Σώματος περὶ τοῦ ἑορτασμοῦ ὑπὸ τῶν Προσκόπων τῆς ἐπετείου τῆς ἡρωϊκῆς αὐτῶν αὐτοθυσίας.

Ἐγκύκλιος Διαταγῆ

Ὁ Γενικὸς Ἐφορος

Π ρ ὶ ς

Ἀπάσας τὰς Προσκοπικὰς Ἀρχάς.

Σὰν σήμερα συνετελέσθη ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ σημαντικὰ γεγονότα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἡρωϊκὰ κατορθώματα τῶν προγόνων μας, μία ἀπὸ τίς πιὸ μεγάλες πράξεις αὐτοθυσίας ποὺ ἔχει νὰ ἐπιδειξῆ ἓνας λαὸς ἀγωνιζόμενος διὰ τὴν Πατρίδα του, τὴν Ἐρησκεία του καὶ τὴν Ἐλευθερία του. Σὰν σήμερα σὺν Ἀθάνατο καὶ Ἱερῷ Μεσολόγγι ἐπαίξεται τὸ μεγαλύτερον ἡρωϊκὸν δράμα ποὺ ἔχει νὰ ἐπιδειξῆ ὁλόκληρος ὁ κόσμος στοὺς ἀπελευθερωτικούς του ἀγῶνας ἔπειτα ἀπὸ μίαν πολύχρονην πολιορκίαν.

Μία ἀπ' αὐτὰς τίς νύκτας τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1826, οἱ ἐλεύθεροι πολιορκημένοι, ὅσοι μποροῦσαν νὰ πολεμήσουν μετ' Ἀρχηγούς ἀτρόμητους ὅπως ἦσαν ὅλοι τους, τὸν Μπότσαρη, τὸν Μακρῆ καὶ τὸν Κίτσο Τζαβέλλα ἀνοίξαν μετὰ κοφτερὰ σπαθία τους σὲ μία ἀπεγνωσμένη προσπάθεια, δρόμον μέσα στὶς μυριάδες ἐχθρῶν ἐνῶ ὁ γέρο-Καψάλης μετὰ τὸ δαυλὸ στὸ χέρι ἀντίναζε ὅλους τοὺς ἄλλους ποὺ δὲν μποροῦσαν νὰ ἀκολουθήσουν, στὸν ἀέρα, διὰ νὰ φωτίσῃ τὸ

Ἑλληνικὸν Στερέωμα μετὰ τὸ πιὸ φωτεινὸ μετέωρον, τὸ ἀθάνατον καὶ ἡρωϊκὸν Μεσολόγγι ποτισμένο μετὰ τὸ αἷμα καὶ σπαρμένο μετὰ τὰ ἱερὰ κόκκαλα ποὺ βγήκε κατὰ τὸ Σολωμὸ ἡ λευτεριά μας.

Μεσολόγγι ! Πόσα ῥίγη καὶ πόσες συγκινήσεις δὲν μᾶς φέρνει τ' ὄνομά σου ; Τὸ Μεσολόγγι εἶναι γιὰ μᾶς ἡ Ἑλλάς, ἡ ἱστορία καὶ ἡ ἔλευθερία τῆς. Γιατὶ ἡ ἡρωϊκὴ προσπάθεια τοῦ χαρακτηρίζει τὴν φυλὴν μας, γιατί ἡ ἀνδρεία του ἀποδεικνύει τὴν καταγωγὴν μας, γιατί αἱ στερήσεις του κηρύττουν τὴν πίστην μας στὰ μεγάλα ἰδανικά, στὴν Ἐρησκείαν, στὴν Πατρίδα, στὴν Οἰκογένειαν. Γιατὶ αὐτὸ ἐφώτισε τὸν κόσμον καὶ τὸν ἐδίδαξε πῶς ἐννοοῦμεν καὶ πῶς πέρνομε ἑμεῖς οἱ Ἕλληνες τὴν ἔλευθερίαν μας.

Πρόσκοποι, στὸ Μεσολόγγι θὰ βρῆτε τὴν μεγάλην καταγωγὴν σας, θὰ διαβάσετε τὴν ἱστορίαν σας καὶ θὰ μάθετε πῶς εἴσατε ἐλεύθεροι σήμερα. Ἐκεῖ ὅμως θὰ διδαχθῆτε καὶ κάτι ἄλλο : τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰ καθήκοντά σας πρὸς τὸν Θεόν, τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Κοινωνίαν. Θὰ μάθετε νὰ θυσιάσεσθε γιὰ τὰ ἰδανικά ποὺ σᾶς ἐκληρονόμησαν μετὰ τὸ αἷμα τῶν οἱ πρόγονοι μας. Θὰ μάθετε νὰ πέψετε γιὰ τὸν Χριστὸν τὴν πίστην τὴν ἀγάπην καὶ τῆς Πατρίδος τὴν Ἐλευθερίαν.

Πρόσκοποι, τὸ Μεσολόγγι εἶναι ἱερὰ τῆς Ἑλλάδος πόλις. Πηγαίνετε ἐκεῖ διὰ νὰ κλείσητε εἰς τὴν ψυχὴν σας τὴν Ἑλλάδα καὶ γιὰ νὰ νοιώσητε κάθε εἶδους μεγαλεῖον.

Ὁ Γενικὸς Ἐφορος

Α. ΠΤΕΡΗΣ

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΠΡΟΣΚΟΠΟΥ

Αισθάνομαι μεγάλην έντροπήν διά τόν εαυτόν μου νά σᾶς ἀφήσω εἰς τὸ μέσον τοῦ παιγνιδιοῦ. Αἰσθάνομαι καί ἐγώ ὡς οἱ παῖκται ποδοσφαίρου πού ἀφηνιδίως τοὺς πιάνει «πόνος εἰς τὸ πλευρόν» καί ἀναγκάζονται νά ἀποχωρήσουν ἀφήνοντας σκληρῆ δουλειά διά τοὺς ἄλλους. Ἐλπίζω ὅμως, ὅτι πολὺ γρήγορα θὰ ἐπανέλθω εἰς τὸ δεύτερον ἡμιχρόνιον. Ἡμῶν περισσότερον ἀπὸ τυχρῶς νά πέσω εἰς τὰ χέρια δύο ἐξαιρετικῶν ἰατρῶν καί εἰς τόπον ἰδεώδη δι' ἀνάπαυσιν καί θεραπείαν. Ὁ «πόνος» μου αὐτὸς ἀπεδόθη εἰς μίαν ὑπερκόπωσιν πού δέν ἤμπορεῖ νά περάσῃ ἀπὸ τὴν μίαν ἡμέραν εἰς τὴν ἄλλην, οὕτω πρέπει νά κάμω ὑπομονὴν δι' ὀλίγον ἀκόμη καιρὸν.

Ἡ έντροπή μου καί ἡ λύπη μου εἶναι μεγαλύτερα, διότι δέν ἤμπορῶ ἀπ' ἐδῶ νά ἐκφράσω μὲ εὐγνωμοσύνην ἕνα μέγαλον εὐχαριστῶν εἰς ὅλους τοὺς ἀδελφοὺς προσκόπους πού μοῦ ἔστειλαν εὐχάς.

Δέν εἶναι δύσκολον νά ζῆ κανεὶς εἰς αὐτὴν τὴν ἡρεμον ζωὴν τῆς βεράντας, εἰς αὐτὸν τὸν ἡλιόλουστον κήπον, μὲ τὴν ὡραιότητα τῆς θέας ἐνὸς δάσους πού καταλήγει εἰς τὴν χιονισμένην κορυφήν τοῦ ὄρους Κένυα. Ἀλλὰ ἡ εὐχαριστήσις μου αὐτὴ μειριάζεται, ὅταν σκέπτομαι, ὅτι ὁ σκοπός μου ἦτο νά ἔλθω ἐδῶ, εἰς τὴν Ἀφρικὴν, διὰ νά ἰδῶ τὴν πρόοδον τοῦ προσκοπισμοῦ, ἰδίως εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς ἐπίσης, εὐρισκόμενος εἰς τὴν καρδίαν τῆς χώρας τῶν «μεγάλων θηραμάτων», ἐσκόπευα, τὴν ὥραν τῆς σχολῆς μου, νά κυνηγῶ ἐλέφαντας καί ὀνιόκερους μὲ τὴν... φωτογραφικὴν μου μηχανήν! Καί πού κατέληξα; Κατήντησα νά παρακολουθῶ ἰγνηλατῶν μυῖγες ὅταν σπανίως ἐπεσκέπτοντο τὸ κρεββάτι μου ὡραῖον σπῶρ καί αὐτὸ εἰς τὸ εἶδος του, ἀλλά — — !

Ὅταν ὁ ἰατρὸς ἠρώτησε τὴν ἱστορίαν τῶν δώδεκα τελευταίων μου μηνῶν καί ἤκουσε τὴν ἀφήγησιν τοῦ προγράμματός μου εἰς τὰς Ἰνδίας, τὴν στέψιν τοῦ Βασιλέως, τὸ παγκόσμιον Zamboore, τὴν ἐπέτειον τῶν ἀργυρῶν γάμων μας καί τὰς προσκοπικὰς ἐπιδείξεις εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς, παρετήρησεν ὅτι ἀφοῦ εἰς ἡλικίαν ὀγδοήκοντα καὶ ἐνὸς ἐτῶν δέν ἔβαλα γινῶσιν, ἀσφαλῶς μοῦ ἤξιζαν ὅλαι αἱ ἀρρώστειαι πού ἔπασαν ἐπάνω μου.

Ἐχρειάσθη νά συνομολογήσω (καί μὲ αὐ-

τὸν τὸν τρόπον κατεπραίνθη ὀλίγον), ὅτι ὁ περασμένος χρόνος ὑπῆρξε τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς πραγματοποιήσεως ὅλων τῶν ὀνείρων πού ἔκαμα διὰ τὸν Προσκοπισμὸν καί ἀπετέλεσε ἕνα ἐξεύλισμα εὐτυχισμένης συζυγικῆς ζωῆς εἰκοσιπέντε ἐτῶν μὲ ἐγγόνια γύρω μου.

Οὕτω, μολοντί ἐξῆσα δύο ζωῆς — μίαν ὡς στρατιώτης καί ἄλλην μίαν ὡς πρόσκοπος — τῶρα πρόκειται ν' ἀρχίσω μίαν τρίτην, τῆς ὁποίας τὸ περιεχόμενον θὰ ἐξαρτηθῇ κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἰατρῶν μου !!

1913 - 1938

ΝΕΑ ΤΗΣ ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΗ-
ΡΙΔΟΣ ΤΗΣ 3. Ο. Α. Ν.

Τὴν 28ην π. μ. Μαρτίου, ἐπέτειος τῆς ἰδρύσεως τῆς Ὁμάδος καί γεννέθλια τοῦ ἰδρυτοῦ της, ἐγένετο συγκέντρωσις εἰς τὴν λέσχην τῆς Ὁμάδος ὅλων τῶν παλαιῶν καί νέων ναυτοπροσκόπων αὐτῆς, μεταξὺ τῶν ὁποίων καί 15 ἐκ τῶν πρώτων μελῶν αὐτῆς, ὡς καί τῶν ἀνωτέρων βαθμοφόρων τοῦ Σ. Ε. Π. Ἐφόρων καί Ἀρχηγῶν, οἵτινες προῆλθον ἐκ τῆς Ὁμάδος.

Εἰς τοὺς συγκεντρωθέντας ὁμίλησεν ὁ Ἰδρυτής, ἐκφράσας τὴν ἰκανοποίησιν του δι' ὅλον τὸ κατὰ τὸ διάστημα τῆς εἰκοσιπενταετίας ἐπιτελεσθῆν ὑπὸ τῆς Ὁμάδος ἔργον, ὡς καί τὴν χαρὰν του διότι ὅλοι μαζὺ ἠνωμένοι μὲ τὰ κοινὰ προσκοπικὰ ἰδεώδη ἀγάπης καί ἀδελφωσύνης, ἐορτάζομεν τὴν παρούσαν εὐτυχῆ ἐπέτειον, εὐχήμενοι ὅπως καί εἰς τὸ μέλλον ἡ Ὁμάς ἐορτάσῃ πολλὰς ἀνιστοιχίας ἐπετειούς.

Μετὰ ταῦτα ἐγένετο σύσκεψις διὰ τὸν καλύτερον τρόπον τοῦ ἐορτασμοῦ τῆς 25ετηρίδος, ἐγκριθέντος τελικῶς λεπτομεροῦς προγράμματος.

Η ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΦΟΡΕΣΙΑ

Ἦμην 12 ἐτῶν τότε, ἤρχισε νὰ μοῦ διηγῆται ὁ φίλος μου Γιάννης, καὶ εἶχα ὑπάγει μὲ τὴν οἰκογένειάν μου νὰ παραθερίσω εἰς ἓνα παραθαλάσσιον μέρος ἐνὸς ὠραίου νησιοῦ.

Ἡ ζωὴ μου εἰς τὴν ἐξοχὴν ἦτο πολὺ εὐχάριστος. Περίπατος, κολύμπι, ψάρευμα ἦσαν αἱ συνειθισμένοι μου ἀσχολίαι. Λοιπὸν ἓνα Κυριακάτικον ἡλιόλουστον πρωτὶ κατεβαίνω εἰς τὴν ἀμμουδιάν καμαρωτὸς μὲ τὴν ἄσπρη ναυτικὴν φορεσιάν μου, πού τὴν εἶχε ράψει ἡ μητέρα μου μὲ τὰ ἴδια τῆς τὰ χέρια, ἐπειδὴ εἶχα προυβιασθῆ εἰς τὸ σχολεῖον μὲ καλὸν βαθμόν.

Ἡ θάλασσα ἦτο τόσον ἤσυχος, τὸ χρῶμα τῆς ἦτο τόσον ὠραῖον πού σὲ προσεκάλει νὰ κολυμβήσης. Ἀλλὰ ὄχι εἶπα ἀπὸ μέσα μου δὲν θὰ κολυμβήσω σήμερα. Εἶναι κρῖμα νὰ ἀφήσω τὴν καθαρὴ φορεσιά μου εἰς τὴν ἄμμον καὶ ἐγὼ νὰ γυρίζω εἰς τὴν θάλασσαν. Ἀλλὰ πάλιν δι' ἐμὲ ἦτο πολὺ δύσκολον αὐτό, ἐπειδὴ ἠγάπων τὴν θάλασσαν πάρα πολύ. Ὡ! πόσον μοῦ ἄρεσε νὰ σχίζω τὴν θάλασσαν κολυμβῶντας ὡσὰν τὸ δελφίνι, νὰ βουτῶ μέσα εἰς τὸ βαθυπράσινον νερόν! Ἦτο δι' ἐμὲ ἀληθὴς ἀπόλαυσις. Ἀλλὰ τέλος ἐπεβλήθη εἰς τὸν ἑαυτὸν μου καὶ ἀφοῦ ἐδιάλεξα μερικὰ καθαρὰ χαλίκια ἐκάθησα μὲ προσοχὴν παρατηρῶν τὴν θάλασσαν πού ὁμοιάζε μὲ ζαφειρένια πλάκα.

Ἄθελα τὸ βλέμμα μου παρεσύρθη ἀπὸ ἓνα ἓνα παιδάκι πού ἐκολύμβη καὶ ὄλον ἀπεμακρύνετο ἀπὸ τὴν ἀκτὴν. Μετ' ὀλίγον ἐφαίνετο ὡς

μία μαύρη κοκκίδα. Ἐξαφνα γύρω ἀπὸ τὴν κοκκίδα πού ἦτο τὸ κεφάλι τοῦ παιδιοῦ ἐφάνησαν ἀφροὶ καὶ δύο χέρια ἐξεπρόβαλαν ἀπὸ τὸ νερόν ὡς νὰ ἐζήτουν νὰ στηριχθοῦν ἀπὸ ἓνα ἀόρατο στήριγμα, ἐνῶ συγχρόνως ἀντηχοῦσαν σπαρακτικῶς κραυγαί. Βοήθεια! Βοήθεια!

Μερικοὶ εἶχον ἀντιληφθῆ τὸ κινδυνεῖον παιδίον καὶ ἐφώναζαν μερικοὺς ναύτας νὰ σύρουν μίαν βάρκαν εἰς τὴν θάλασσαν, ἐνῶ ἓνας ἄλλος ἔτρεχε νὰ πάρη τὰ κουπιὰ ἀπὸ ἓνα παραλιακὸν μαγαζί. Δὲν θὰ ἐπρόφθανον, καὶ τὸ δυστυχὲς παιδίον, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τὴν ἀκτὴν χωρὶς νὰ εἰξεύρη νὰ κολυμβᾷ καλά, ἔχανε τὰς δυνάμεις του. Ἐκείνην τὴν στιγμὴν δὲν εἰξεύρω καὶ ἐγὼ τί ἤσσηνθη, ὡσὰν μία φωνὴ νὰ μοῦ ἔλεγε «Πρέπει νὰ σώσης τὸ παιδί». Δὲν ἐκαλοσκέφθην καὶ πολὺ. Πετῶ τὸ σακκάκι μου χάμω, βγάζω τὰ παπούτσια μου καὶ ρίχνομαι στὸ νερὸ μὲ τὸ παντελόνι. Τὸ νερὸ καθὼς ἤμην μισοντυμένος μὲ ἠμποδίζε νὰ κολυμβῶ γρήγορα, ἀλλὰ ἡ ἰδέα ὅτι κάποιος ἐκινδύνευε μοῦ ἐδιπλασίαζε τὰς δυνάμεις. Ὁ κόσμος ἀπὸ τὴν ἀκτὴν παρηκολούθη μὲ ἀγωνίαν διότι ἐφοβεῖτο μήπως ἀντὶ ἐνὸς πνιγοῦν δύο.

Πλησιάζω καὶ περιμένω νὰ φανῆ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τὸ κεφάλι τοῦ παιδιοῦ. Μόλις ἐφάνη διὰ τελευταίαν φορᾶν, τὸ ἤρπασα ἀπὸ τὰ μαλλιά, ἐνῶ μὲ τὸ ἄλλο χέρι ἤρχισα νὰ κολυμβῶ πρὸς τὴν ἀκτὴν. Μὲ πολὺν κόπον ἀπὸ τὸ βάρος

*

Ἐξοπλισμὸς τῶν ἱστιοφόρων τῆς
3ης Ὁμάδος Ἀθηναίων Ναυτοπρο-
σκόπων πρὸς ἀπόπλουν.

*

κατώρθωσα νὰ φθάσω εἰς τὴν ἀμμουδιὰν καὶ νὰ παραδώσω τὸ ἀναίσθητον παιδί εἰς τὰ χέρια τῶν γονέων του οἱ ὅποιοι ἦσαν παρόντες καὶ ἠγωνίων διὰ τὴν ζωὴν τοῦ τέκνου των. Ἦτο ὁ Ἀντώνης, ἕνας καλὸς φίλος μου. Ἐγὼ ἐνόμισα ὅτι ἔκαμα τὸ καθήκον μου. Μὲ τρέμοντα ἀπὸ τὴν συγκίνησιν γόνата καὶ στάζων ὄσλος θαλάσσιον νερὸν ἐτραβήξα διὰ νὰ μὴ με ἰδοῦν — εἰς τὸ σπίτι μου — ἀπὸ μερικά δρομάκια.

Ἐὸ κόσμος μὲ εἰρωνεύετο καὶ ἔλεγαν : «Γιὰ δὲς τὸ παληόπαιδο, ἔπαιζε καὶ ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐχάλασε τὴν φορεσιὰν του». Πραγματικὰ τὸ παντελόνι εἶχε κολλήσει εἰς τὰ πόδια μου καὶ ὄλο τὸ σιδέρωμα εἶχε χαλάσει. Τί μ' ἐνοίαζαν ὅλα αὐτὰ; Μοῦ ἤρκει πού εἶχα σώσει μίαν ζωὴν.

Ἐφθασα σπίτι καὶ ἀνέβην μὲ καρδιοκτύπι τὴν σκάλαν. Μόλις μὲ εἶδεν ἡ μητέρα μου ἤρρισε νὰ μὲ μαλώνη, ἀλλ' ὅταν τῆς διηγῆθην τὴν ἱστορίαν ἕνα δάκρυ ἐκύλησεν εἰς τὸ μάγουλό της καὶ μοῦ εἶπε. «Ἄν ἐπνίγεσο καὶ οὐ παιδί μου;»

Ἐντὸς ὀλίγου ἔφθασε καὶ ὁ πατέρας μου ἀπὸ τὸ καφενεῖον, ὁ ὅποιος εἶχε μάθει τὰ συμβάντα, καὶ ἀφοῦ μὲ ἐσήκωσεν εἰς τὴν ἀγκαλιάν του μὲ ἐφίλησεν. «ὦ!! Τί εὐτυχισμένη ἦτο ἐκείνη ἡ στιγμή! Θὰ τὴν θυμοῦμαι εἰς ὅλην μου τὴν ζωὴν. . .

Τὴν ἄλλην ἡμέραν ἤλθον σπίτι μας οἱ γονεῖς τοῦ Ἀντώνη καὶ μὲ ἠῦχαρίστησαν διότι ἔσωσα τὴν ζωὴν τοῦ παιδιοῦ των. Μετ' ὀλίγον ἤλθεν ὁ λιμενάρχης, ὁ ὅποιος μὲ συνεχάρη καὶ μοῦ καρφίτωσεν εἰς τὴν μπλουζα μου ἕνα μετάλλιον. Ἐκείνην τὴν στιγμήν ἐνόμισα ὅτι ἤμην ὁ Μ. Ναπολέων γεμᾶτος παράσημα, καὶ βγάζοντας ἀπὸ τὴν τσέπην του ὁ φίλος μου ἕνα κουτάκι μοῦ τὸ ἔδειξε. Δὲν εἶναι μεγάλης ἀξίας μοῦ εἶπεν, ἀλλὰ ἡ τιμὴ πού μοῦ τὸ ἔδωσαν διότι ἔκαμα μίαν καλὴν πράξιν. Καὶ κάθε φορὰ πού ἀνοίγω τὴν ντουλάπαν καὶ βλέπω τὴν ἀσπρην ναυτικὴν φορεσιὰν μοῦ ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν μου ὅλη αὐτὴ ἡ ἱστορία, τὴν ὁποίαν δὲν θὰ λησμονήσω ποτέ. . . Καὶ ὁ φίλος μου ἀναπόλησε τὴν ἱστορίαν, ἐνῶ ἐγὼ ἐξήλεσα τὴν θέσιν του. Διὰ τὴν νὰ μὴ ἔχη δοθῆ καὶ εἰς ἐμὲ αὐτὴ ἡ εὐκαιρία;

Σ⁹

Ἐπὶ τῆς ἐν τῇ ὡς ἄνω ἀφηγήσει τοῦ γενναίου Γάλλου προσκόπου ἀναγραφομένης προσκοπικῆς καλῆς πράξεως δύναται καὶ ὁ Πιγ

κουῖνος, ὁ ὁποῖος ὄλα τὰ βλέπει καὶ τὰ παρακολουθεῖ, νὰ προσθέσῃ μὲ μεγάλην χαρὰν καὶ ὑπερηφάνειαν ὅτι καὶ ὁ Ἑλληνικὸς Προσκοπισμὸς ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ πολλὰς τοιαύτας πράξεις καλὰς, πράξεις αὐτοθυσίας τῶν μελῶν του, διὰ τὰς ὁποίας ἀπενεμήθησαν μετάλλια. Τελευταίως ἀκόμη ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Σώματος ἀπενεμήθῃ τὸ Μετάλλιον Ἀνδρείας Β' τάξεως εἰς τὸν Ὑπαρχηγὸν τῆς 9ης οὐμάδος Ἀθηνῶν Παπαγεωργίου Νικόλ. πρὸς τὸν ὁποῖον ἀπένευμεν ἐπαινον καὶ ἡ Ἀκαδημία, διότι κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀπέσπασε μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του τὸν ἐργάτην Μπούσαλην ἐκ τῶν ἠλεκτροφόρων συρμάτων τῆς ὀδοῦ Σταδίου, καὶ εἰς τὸ δωδεκαετὲς λυκόπουλον Εὐδὴν ἀγέλης λυκοπούλων Χαλκίδος, διότι παρὰ τὸ νεαρὸν τῆς ἡλικίας του, ἐρρίφθη εἰς τὸν Εὐρύπιον ἐν Χαλκίδι καὶ ἔσωσεν ἕνα παιδί μικρότερον αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς ἄνευ τῆς γενναίας πράξεως τοῦ Λυκοπούλου Εὐδὴ θὰ ἐπνίγετο.

~~~~~  
Α Ν Ε Κ Δ Ο Τ Α  
~~~~~

Οἱ κάτοικοι ἐνὸς χωριοῦ τῆς Χίου ἀπεφάσισαν νὰ κτίσουν μίαν λέσχην διὰ νὰ περναῖν τὴν ὥραν των. Τὸ χωριὸ αὐτὸ ἦτο φημισμένον εἰς ὄλον τὸ νησιὸν ἐνεκα τῶν κατοίκων του, οἱ ὅποιοι δὲν ἐφημίζοντο διὰ τὸσον ἔξυπνοι. Λοιπὸν ἐπειδὴ δὲν εἶχαν χρήματα νὰ ἀγοράσουν ὕλικά ἀπεφάσισαν νὰ τὴν φτιάσουν ἀπὸ ξύλα. Ξεκίνησαν, ἀνέβηκαν εἰς ἕνα δάσος ὑψηλὰ εἰς τὸ βουνὸν καὶ ἤρρισαν νὰ κόψουν δένδρα καὶ νὰ τὰ κατεβάζουν μὲ χίλιους κόπους ἕνα ἕνα εἰς τὸ χωριὸ κρατῶντας τα εἰς τὰ χέρια. Ὑστερα ἀπὸ πολὺν καιρὸν, ὅταν πλέον δὲν ἐχρειάζοντο παρὰ εὐλάχιστα δένδρα, ἤλθεν ἕνας ξένος εἰς τὸ χωριὸ. Ὅταν εἶδε τὸν τρόπο πού ἐκατέβαζαν τὰ δένδρα, δὲν μπόρεσε νὰ κρατήσῃ τὰ γέλια. Ὅταν δὲ τὸν ἠρώτησαν διατὶ γέλασε τοὺς ἐξηγήσεν ὅτι ἀντὶ νὰ κάμνουν τὸσον κόπον νὰ κατεβάζουν τὰ δένδρα ἕνα ἕνα κάτω, ἦταν εὐκολώτερον νὰ τὰ ἀφιναν ἀπὸ τὸ βουνὸν εἰς τὸν κατήφορον νὰ κατεβαίνουν μένα των. Οἱ χωρικοὶ ἔμειναν κατάπληκτοι καὶ εἶπαν : «Βρὲ τί βλάκες ἤμεθα τὸσον καιρὸν νὰ μὴ τὸ σκεφθῶμεν. Εὐτυχῶς πού μᾶς μένει ἀκόμη καιρὸς».

Ἀρχίζουν λοιπὸν νὰ ἀνεβάζουν ὄλα τὰ δένδρα ἐπάνω εἰς τὸ βουνὸν καὶ νὰ τὰ κυλοῦν πάλιν κάτω ἐνθουσιασμένοι διότι εὐρῆκαν ἕνα ἔξυπνο τρόπον μεταφροῦς.

ΔΕΙΞΕ ΜΟΥ ΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟΝ ΣΟΥ ×××××××××××××× ×××××××××××××××× ΚΑΙ ΘΑ ΣΟΥ ΠΩ ΠΟΙΟΣ ΕΙΣΑΙ

Οι περισσότεροι νέοι, αν όχι όλοι, έχουν τό βασιλείον των. Τό δωμάτιόν των. Ένα κρεβάτι και ένα λαβομάνο, ένα κομοδίνο από τόν καιρόν του παππού των. Ίσως και μίαν ντουλάπαν. Μία βιβλιοθηκούλα, ένα τραπέζι ή ένα γραφείον, μερικά καθίσματα και μερικά φωτογραφία αποτελοῦν τόν διάκοσμον του βασιλείου των. Είσαθε υπερέφρανοι διά τό βασιλείον σας και θά είσαθε ευχαριστημένοι να τό μοιράσετε με τόν νεώτερον αδελφόν σας.

Νέε! Πώς είναι τό δωμάτιόν σου; Δέν είναι τόσον άσήμαντος αυτή ή έρώτησις. Μία ιστορία θά σου εξηγήση τόν λόγον.

Ο καθηγητής μας τών μαθηματικῶν, ένα καλοκαιρινόν απόγευμα μᾶς έδίδασκεν ένα δύσκολον μάθημα. Έκαθήμην καντά εις τό άνοικτόν παράθυρον. Κάτω, εις τήν αύλήν, έπαιζε μία άλλη τάξις φουτ-μπάλ. Καταλαβαίνετε λοιπόν αν ήμποροῦσα να καταλάβω τό μάθημα. Με τοιαύτην ζέστην και με τοιοῦτον θέαμα ήτο πολύ φυσικόν. Τό πρόβλημα δέν ήθελε με κανένα τρόπον να χωρέση εις τό μυαλό μου. Ητο ξερό, κενό, άκατάλληλο τελείως διά να λειτουργήση.

«Κώστα, θά έλθω σπίτι σου τό απόγευμα, έχω ένα καινούργιο τόμο Ίουλίου Βερν είπα εις τόν διπλανόν μου ψιθυριστά. Ο Κώστας ό «φιλόσοφος» όπως τόν φωναζάμεν εις τήν τάξιν, είχε και αυτός εις τά μαθηματικά 18, ενῶ εις τήν γυμναστικήν 8 και τά βιβλία ήσαν τό σνείρό του.

Έλῆγα εις τόν Κώστα και πριν καλά καλά κλείσω τήν πόρτα ρίχτηκε εις τό πακέτον με τά βιβλία «Άλι», του είπα, «πρώτα θά δεχθής τους όρους μου. Σου δανείζω τό καινούργιο μου βιβλίον υπό τόν όρον να μου εξηγήσης τά πρωινά μαθηματικά!» Οὔτε περίμενα τήν άπάντησιν του Κώστα. Με κατεγοήτευσαν αί εικόνας του. Είχεν αγοράσει διαφόρους εικόνας, ήγόρασεν εφθηνάς κορνίζας, τās έβαψε, τās εκόμψευσε και εκαμεν ώραία κάδρα με τά όποια εκόσμησε τό δωμάτιόν του. Είδα πιό πέρα. Έπάνω από τό κρεβάτι εκρέματο ένα πλουσιογεννημένο πέτασμα που έγραφε με καλλιτεχνικά γράμματα: «ήσυχο σπίτι, αύτη ταύτη ή ευτυχία». Ηναγκάσθη να γελάσω.

«Κώστα, παιδί μου, αυτό τό πανι να τό βγάλης γρήγορα από εκεί άλλοιώς αυτό τό δωμάτιον δέν θάνα τό ιδιόν σου, αλλά τής γρηᾶς θείας σου Κλάρας. Άλήθεια νομίζει κανεις πως κάνει επίσκεψιν εις τήν γιαγιάν του και όχι εις τόν συμμαθητήν του.

«Άπαγορεύεται ή κριτική...» είπεν ό Κώστας διά να με στοματήση και να υπερασπισθῆ τά δικάιά του.

«Ήσυχία, τώρα είναι αδύνατον» είπα..

Και κατόπιν δουλέψαμε και ιδρώσαμε. Όχι, μη νομίσης διά τά μαθηματικά. Όχι, αλλά ό Κώστας και έγώ προσεπαθήσαμε να ρυθμίσωμεν τό δωμάτιόν του σύμφωνα με τό ρητόν: Δείξε μου τό δωμάτιόν σου, θά σου είπω ποιός είσαι.

Ναι, μπορεί να τό είπη κι' έτσι κανεις.

Πρωτ' άπ' όλα έτακτοποιήσαμεν τά έπιπλα. Και τί δέν ήμπορεί να πάμη κανεις με άλλα παλαιά έπιπλα. Φθάνει να έχη τήν όρεξιν. Τό τραπέζι έτοποθετήθη εμπρός εις τό παράθυρον, οὔτως ώστε να φωτίζεται εκ τών πλαγίων. Η βιβλιοθήκη εύρε τήν θέσιν της δίπλα εις τό γραφείον. Εις τό πρώτον της ράφι έβάλαμε τά σχολικά βιβλία και τά λεξικά. Εις τό επάνω τά καλλίτερά του βιβλία. Τό κρεβάτι έτοποθετήθη δίπλα εις τήν πόρταν και μόνον τό λαβομάνο δέν άλλαξε θέσιν. Μ' αυτόν τόν τρόπον τό δωμάτιον έχωρίσθη εις δύο μέρη: ένα που έχρησίμευεν διά κατοικίαν και γραφείον και δεύτερον που έχρησίμευεν διά δωμάτιον ύπνου και άποδυτήριον.

Πρός μεγάλην λύπην του Κώστα ήναγκάσθη και εις τās εικόνας του να βάλω χέρι. Και σās όμολογώ ότι δέν τόν ευσητήθη διόλου. Ησαν καρφωμένα με τόσην μαθηματικήν ακρίβειαν (Ίσως από εδῶ να προήρχετο και τό 18 τών μαθηματικῶν!). Η μία άπειχεν από τήν άλλην ακριβώς 10 εκατοστά του μέτρου, όλα ήσαν τοποθετημένα εις μίαν ευθείαν γραμμήν.

«Δέν βλέπεις, πόσον μονότονον είναι; Δέν νομίζεις, Κώστα, ότι ένας παρατηρητικός επικέπτης του δωματίου σου εις τό θέαμα αυτής τής προθήκης θά κρίνη και σε διά τέτοιον;» του είπα και εκάρφωσα καινούργια καρφιά εις τοίχον διά να τοποθετήσω τās εικόνας του.

Ὅταν ἐτελείωσα μοῦ εἶπεν ὁ Κώστας. «Πράγματι, ἔχεις δίκαιον». Μὲ μεγάλον κόπον μὲ ἐδικαίωσεν. Ἐννοεῖτε ὅτι τὸ κεντημένο ρητὸν ἐδώρηθη αὐθωρεῖ καὶ ἐν πάσῃ ἐπισημότητι εἰς τὴν ἀδελφὴν του.

Νέε! Δεῖξε μου τὸ δωμάτιόν σου, καὶ θὰ σοῦ εἶπω ποῖος εἶσαι. Τώρα καταλαβαίνεις, διατὶ τὸ ἔλεγα. Πλούσιοι ἄνθρωποι παραγεμίζουν τὰ δωμάτια των μὲ ἀκριβὰ πράγματα. Ὅλοι οἱ τοῖχοι εἶναι γεμάτοι ἀπὸ αὐτά. Ἄλλὰ τὸ χρεῖμα δὲν σημαίνει εὐμορφίαν. Ἡ διακόσμησις καὶ ἡ καθαριότης λείπουν διότι χωρὶς καμμίαν ἐκλογὴν καὶ κανένα ὑπολογισμόν ἀγοράζονται καὶ τοποθετοῦνται τὰ ἀντικείμενα. Ἡ μεις ὅμως οἱ πτωχοὶ νέοι, μὲ δλίγην φρόνησιν καὶ περισκεψιν δυνάμεθα τὸ μικρὸν μας βασιλεῖον μὲ τὴν φροντίδα μας καὶ μὲ χαρὰ, μὲ τὴν ἐργασίαν μας καὶ τὸ παιχίδι μας τόσων νὰ πλουτίσωμεν, ὥστε νὰ μᾶς δίδῃ μίαν διαρκῆ χαρὰν.

Νέε! Τὸ δωμάτιόν σου ὁμιλεῖ διὰ σὲ τὸν ἴδιον, διὰ τὸ πῶς σκέπτεσαι, τὸ τί εἶσαι, μὲ τί ἐνθουσιάζεσαι. Τὸ πᾶν δὲν εἶναι ἡ χρηματικὴ ἀξία τῶν πραγμάτων τοῦ δωματίου σου. Ἡ λέξις « Π ῶ ς » εἶναι πολὺ χαρακτηριστικὴ.

Κρέμασε διαφόρους εἰκόνας, αὐτὰς μόνον ποὺ ἀγαπᾷς, ἐκείνας ποὺ κάτι σοῦ ἐνθυμίζουν. Τακτοποίησε ὅλα ὅπως σοῦ ἀρέσει καὶ ἀγάπησε τὸ δωμάτιόν σου. Ἀκόμη ὑπάρχουν ἐπιπλα ποὺ ἠμπορεῖς μόνος, σὺ ὁ ἴδιος νὰ κατασκευάσῃς. Π.χ. τὴν βιβλιοθήκην σου ἢ τὸ γραφεῖον σου ἠμπορεῖς κάλλιστα νὰ τὰ κατασκευάσῃς χρησιμοποιῶν κασόνες πετρελαίου.

Καὶ πρῶτ' ἀπ' ὅλα νὰ βασιλεύῃ ἡ τάξις.

Κατασκευάσε ὅλα αὐτὰ τὰ ἀντικείμενα μόνος σου καὶ θὰ ἴδῃς τὶ εὐμορφον καὶ τι ἀγαπητὸν θὰ γίνῃ τὸ δωμάτιόν σου. Ἐνα βασιλεῖον ποὺ θ' ἀγαπᾷς νὰ κυβερνᾷς.

Δὲν εἰξεύρεις πόσα πράγματα ἠμπορεῖς νὰ κάμῃς μόνος σου! Ὅλα. Δοκίμασε καὶ θὰ ἴδῃς τί θαύματα κρύβουν τὰ δύο σου χέρια, θαύματα ποὺ εἰς τόσους ἀνθρώπους πηγαίνουν χαμένα.

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ

Ὁ Νίκος γράφει πρὸς ἓνα φίλον του : «Ἄν μὲν λάβῃς τὸ γράμμα μου δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ μοῦ ἀπαντήσῃς, ἀρκεῖ νὰ κίνησ ὅσα σοῦ γράφω. Ἄν ὅμως δὲν τὸ λάβῃς, νὰ μοῦ γράψῃς ἀμέσως γιὰ νὰ σοῦ τὰ ξαναγράψω.

Η ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΛΑΥΡΙΟΥ

Τὴν Κυριακὴν 10ην Ἀπριλίου ἐγένετο ἐν Λαυρίῳ ἡ τελετὴ τῆς Ὑποσχέσεως τῶν Προσκόπων τῆς νεωστὶ καταρτισθείσης αὐτόθι ὁμάδος. Κατ' αὐτὴν παρέστη ὁλόκληρον τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον μετὰ τοῦ κ. Δημάρχου καὶ αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως, μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Σώματος, ὁ Ἐφορος Προσκόπων Ἀθηνῶν, Ἀρχηγοὶ Προσκοπικῶν ὁμάδων, τὰ μέλη τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας Λαυρίου καὶ οἱ κάτοικοι οἱ ὅποιοι μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἐχαιρέτησαν τοὺς νέους Προσκόπους καὶ συνεχῆσαν τὸν τοπικὸν Ἐφορον Λαυρίου κ. Ἰβάν Σκαρμαγκᾶν. Μετὰ τὴν δοθεῖσαν προσκοπικὴν ὑπόσχεσιν ἀνεγνώσθη ἡ ἡμερησία διαταγὴ τοῦ κ. Τοπικοῦ Ἐφόρου, μεθ' ἧς ὁ Γενικὸς Ἐφορος κ. Α. Πτέρης προσεφώνησε τὰ παιδιὰ καὶ ἠὺχαρίστησε τὸν κ. Ἀἷμαρχον καὶ τὰ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Τ. Π. Σ. διὰ τὴν παρεχομένην ἐνίσχυσιν πρὸς τὸν Προσκοπισμόν. Εἶτα ὁ Δήμαρχος κ.

ἠὺχαρίστησε τὸ Σῶμα διὰ τὴν ἰδρυσιν Ἐφορίας καὶ Ὁμάδος ἐν Λαυρίῳ καὶ ὑπεσχέθη τὴν ἐνίσχυσιν τῆς πόλεως πρὸς τὴν προσκοπικὴν ὀργάνωσιν. Μετὰ τινὰς ἄλλας προσφωνήσεις ἔληξεν ἡ σεμνὴ αὕτη τελετὴ ὑπὸ τὰς ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Σώματος, τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου, ἐπιτίμου Προέδρου καὶ Ἀρχηγοῦ τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἰ. Μεταξᾶ. Μεθ' ἧς ἐπηκολούθησε παρέλασις τῶν Προσκόπων, τῶν μελῶν τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας καὶ τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων ὑπὸ τοὺς ἡχοὺς τῆς μουσικῆς τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας καὶ εἶτα δεξιῶσις εἰς τὴν λέσχην τῆς Ὁμάδος.

Η ΧΑΡΑ ΤΗΣ ΟΔΗΓΟΥ

Μὲ χαρὰν μεγάλῃν ὁ «Πιγκουίνος» εἶδεν ἐκδιδόμενον τὸ μηνιαῖον Ὀδηγικὸν Περιδικὸν «ἡ Χαρὰ τῆς Ὀδηγοῦ» καὶ μὲ θαυμασμόν διεξῆλθε τὴν ὥραιαν καὶ ὠφέλιμον ὀδηγικὴν ὕλην του. Συγχαίρεται τὸ Σῶμα Ἑλληνίδων Ὀδηγῶν διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἰδικοῦ του περιδοικοῦ μὲ τοιοῦτους συνεργάτας καὶ τοιαύτας συνεργάτιδας.

Λόγω πληθώρας ὕλης ἢ συνέχεια τοῦ ἀναγνώματος «**ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΣΤΗΝ ΛΑΠΩΝΙΑ**» ἀναβάλλεται διὰ τὸ ἐρχόμενον.

ΥΠΗΡΕΤΕΙ ΤΟΝ ΘΕΟΝ

Υπάρχουν μεταξύ μας ἄλλαι μὲν ποὺ πηγαίνουν διὰ πουλᾶκια· ἄλλαι διὰ ὁδηγούς.

Υπάρχουν μεταξύ μας μερικαὶ ποὺ πρόκειται νὰ ὀρκισθοῦν.

Μερικαὶ τὸ ἔχουν ἤδη κάμει, σιγανὰ μέσα εἰς τὴν καρδιά τους· περιμένουν τὴν ἡμέραν διὰ νὰ τὸ ἐπιβεβαιώσουν δυνατὰ :

«*Ὁρκίζομαι νὰ κάμω τὸ καθήκον μου πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὴν Πατρίδα.*»

Γνωρίζεις τὸν Θεόν ;

Διατί μοῦ ὀμιλεῖς ἀδιάκοπα διὰ τὸν Θεόν, σὺ ποὺ δὲν τὸν ἔχεις ποτὲ ἰδεῖ, οὔτε γνωρίσει, οὔτε συναντήσῃ ; Πῶς θέλεις νὰ ὑπηρετῆς τὸν Θεόν, χωρὶς νὰ τὸν γνωρίζῃς;

Ὁδηγέ, ὀρκίσεις ὅτι ἠμπορεῖς νὰ ὑπηρετῆς τὸν Θεόν, γνωρίζεις αὐτὸν τὸν Θεὸν ποὺ θέλεις νὰ ὑπηρετήσῃς ;

Ὅταν ἦσο μικρή, σοῦ εἶχαν ὀμιλήσει διὰ τὸν Παράδεισον, αὐτὸν τὸν θαυμάσιον κήπον ὅπου ὅλα τὰ λουλούδια ἀνθοῦν, ὅπου ὅλα τὰ δένδρα ὠριμάζουν τοὺς καρπύς των, ὅπου ὅλα τὰ ζῶα ζοῦν μὲ εἰρήνην, ὅπου ὅλοι οἱ ἀνθρώποι εἶναι εὐτυχισμένοι.

Καὶ σοῦ εἶπαν :

Ὁ Θεὸς κάθεται εἰς τὸν Παράδεισον καὶ ὁ Παράδεισος εὐρίσκεται μέσα εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ὁ οὐρανὸς εἶναι ὑψηλότερα ἀπὸ τὰ σύννεφα.

Καὶ ὁ Θεὸς ἦτο διὰ σὲ ἕνος μεγάλου ἀνθρώπου γέρος, μὲ μακρὰ ἀσπρη γενειάδα, καθισμένος κάπου ἐπάνω εἰς ἕνα θρόνον, περιτριγυρισμένος ἀπὸ ἀγγέλους καὶ καλὰ πνεύματα.

Καὶ τώρα ὅταν εὐχεσαι σκέπτεσαι ἀκόμη τὸν Θεὸν τῆς μικρῆς σου ἡλικίας ;

Ὅχι, βεβιαίως ἀντελήφθης ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἦτο ἐν ὄν ὅμοιον μὲ τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι δὲν ἔχει σῶμα μέλη καὶ πρόσωπον. Ἐνόησες ὅτι ποτὲ δὲν θὰ ἠδύνασο νὰ ἴδῃς τὸν Θεὸν ἐδῶ κάτω, οὔτε νὰ τὸν συλλάβῃς, διότι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ κάμῃς μίαν εἰκόνα ἀπὸ τὸν Θεόν.

Ὁ Θεὸς εἶναι μία δύναμις ποὺ προχωρεῖ καὶ ποὺ προχωρεῖ πάντοτε.

Ὁ Θεὸς εἶναι μία δύναμις ποὺ εἰσβάλλει, καὶ ποὺ εἰσβάλλει πάντοτε περισσότερον εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ πράγματα.

Ὁ Θεὸς εἶναι μία δύναμις ποὺ ἐνεργεῖ, καὶ ποὺ ἐνεργεῖ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου ἀκούραστα.

Ὁ Θεὸς εἶναι ἡ τελεία εὐμορφία.

Ἡ ἀπόλυτος Καλωσύνη.

Καὶ ἡ Δικαιοσύνη.

Ὁ Θεὸς εἶναι τὸ Πνεῦμα...

Εἶναι γραμμένον μάλιστα, ὅτι πρὶν ἀκόμη ὁ κόσμος γίνῃ κόσμος, τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ἐκινεῖτο ἐπάνω εἰς τὰ νερά.

Πῶς νὰ ὑπηρετῆ κανεὶς ἐν πνεῦμα ἰσχυρόν, ἀτελειώτον, αἰώνιον !

Ὁ Θεὸς δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τὰς ὑπηρεσίας μας.

Ὁ Θεὸς δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τὰς βοηθειᾶς μας καὶ ἀπὸ τὰ ἔργα μας.

Ἡ δουλειὰ του ἐκτελεῖται οὔτως ἢ ἄλλως, καὶ ἡ θέλησίς του θὰ ἐκτελεθῇ.

Πῶς νὰ ὑπηρετῆ κανεὶς τὸν Θεόν ;

Ὁ Θεὸς εἶναι ἡ Ἀλήθεια.

Καὶ ὁ Θεὸς διασκορπίζει τὴν ἀλήθειαν εἰς τὸν κόσμον.

Κάθε φορὰ ποὺ ὑπακούουσα εἰς τὸν νόμον τοῦ Ὁδηγισμοῦ ἐπιζητεῖς τὴν ἀλήθειαν, ἀνξάνεις τὴν ἀλήθειαν εἰς τὸν κόσμον, προχωρεῖς πρὸς προὔπαντησιν τοῦ Θεοῦ σου καὶ ἐργάζεσαι μὲ τὸν Θεόν.

Ἄν, ἀντιθέτως, διασκοπεύεις μὲ ψεῦδος καὶ τὸ ψευδές, ἀνξάνεις τὸ ψεῦμα καὶ τὰ ψεύδη μέσα εἰς τὸν κόσμον, καταστρέφεις τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ καὶ δὲν δουλεύεις πλέον μαζὺ Του.

Ὁ Θεὸς εἶναι ἡ Ἐξυπνάδα.

Καὶ ὁ Θεὸς θέλει ὁ κόσμος ὁλόκληρος νὰ εἶναι ἐξυπνος.

Κάθε φορὰ ποὺ ὑπακούουσα εἰς τὸν νόμον τοῦ Ὁδηγισμοῦ ἐπιζητεῖς νὰ καταλάβῃς ἢ νὰ κάνῃς νὰ σὲ καταλάβουν, φέρνεις ὀλίγην ὀξυδέρχειαν εἰς τὸν κόσμον καὶ ἐργάζεσαι μὲ τὸν Θεόν.

Ὁ Θεὸς εἶναι ἡ Εὐμορφία.

Καὶ ὅλη ἡ Εὐμορφία ποὺ εὐρίσκεται μέσα εἰς τὸν κόσμον εἶναι φερμένη ἐδῶ ἀπὸ τὸν Θεόν.

Κάθε φορὰ ποὺ ὑπακούουσα εἰς τὸν νόμον τοῦ Ὁδηγισμοῦ, ἐπιζητεῖς τὸ ὠραῖον, διὰ νὰ περιτριγυρίζεσαι ἀπὸ εὐμορφία καὶ διὰ νὰ τὴν διασκορπίζῃς, προχωρεῖς μὲ τὸν Θεόν καὶ ἐργάζεσαι μαζὺ Του.

Ἄν, ἀντιθέτως, φθάνῃς εἰς ἕν μέρος ὅπου ἡ εὐμορφία ἔχει ἤδη σκορπισθῇ καὶ φέρνεις εἰς αὐτὸ τὸ μέρος τὴν ἀσχημίαν σου, τὴν ἀκαθαρ-

σίαν σου. τὴν ἀκαταστασίαν σου, κατιστρέφεις τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ καὶ δὲν ἐργάζεσαι πλέον μαζί Του.

Ὁ Θεὸς εἶναι ἡ ἀπόλυτος Καλωσύνη καὶ ἡ τελεία Χαρά.

Καὶ ὁ Θεὸς φέρνει εἰς τὸν κόσμον ὅλην τὴν καλωσύνην καὶ ὅλην τὴν χαράν, ὥστε ὁλόκληρος ὁ κόσμος νὰ εὐρίσκειται εἰς τὴν καλωσύνην καὶ εἰς τὴν χαράν.

Κάθε φορά, ποὺ ὑπακούουσα εἰς τὸν νόμον τοῦ Ὁδηγισμοῦ, βάξεις τὰ δυνατὰ σου, διὰ νὰ βοηθῆς, διὰ νὰ ὑπηρετῆς, διὰ νὰ εὐθυμῆς, διὰ νὰ διασκορπίζης τὴν καλωσύνην καὶ τὴν χαράν, ἐργάζεσαι ἀκόμη μὲ τὸν Θεόν.

Ἄν, ἀντιθέτως, εἰσέρχεσαι εἰς ἓν ἡσυχὸν μέρος, ὅπου κατοικεῖ ἡ χαρά, καὶ εἰσάγεις τὴν κακίαν σου, τὴν κακίην σου διάθεσιν, τὴν σκυθρωπότητά σου, τὰς μεμψιμοιρίας σου καὶ τὴν συνοφρυσίαν σου, κατιστρέφεις τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ καὶ δὲν ἐργάζεσαι μαζί Του.

Ὑπηρετεῖς τὸν Θεόν ὅταν ἐργάζεσαι μὲ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.

Ὑπακούουσαι εἰς τὸν Νόμον, ὑπηρετοῦμεν τὸν Θεόν.

Παρακούουσαι εἰς τὸν Νόμον, δὲν ὑπηρετοῦμεν τὸν Θεόν.

Ὡρκίσθην νὰ κάμνω ὅτι ἠμπορῶ διὰ νὰ ὑπηρετήσω τὸν Θεόν.

Καὶ σὺ ἐπίσης θὰ ὀρκισθῆς καὶ θὰ ὑπηρετήσης τὸν Θεόν.

Καὶ αὐτὸς ὁ ὄρκος θὰ εἶναι ὁ μέγας σύνδεσμος μεταξύ ὄλων τῶν Ὁδηγῶν, ὁ δυνατὸς σύνδεσμος ποὺ θὰ τὰς συγκρατῆ καὶ θὰ τὰς στηρίξῃ.

X.

(Μετάφρασις ἐκ τοῦ γαλλικοῦ «Livre de Lezard»).

ΟΥΔΕΝ ΚΑΚΟΝ ΑΜΙΓΕΣ ΚΑΛΟΥ

Κάποτε εἰς τὴν Ὀμάδα μας εἶχαμεν μίαν καλλίφωνον. Εἰς τοιοῦτον βαθμὸν δὲ εἶχε φθάσει τὸ ταλέντο της, ὥστε ὄχι μόνον γάτες καὶ ποντίκια ἐξώργιζε μὲ τὰ παθητικὰ ἄσματά της ἀλλὰ καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν Ἀρχηγόν, τὸ ὑπόδειγμα τῆς ἀνεκτικότητος καὶ ὑπομονῆς. Μὰ ἔλα ποὺ δὲν τὰ ἔβαζε (καὶ δὲν τὰ βάζει δυστυχῶς) κάτω. Ὅπου δύο καὶ ἐκείνη τρεῖς.

Μίαν ἡμέραν λοιπόν, (ἡ σκηνὴ εἰς τὴν κουζίναν) εἰς μίαν στιγμὴν μαύρης ἀπελπισίας, ὅταν ἡ φωτιὰ εἶχε σβύσει καὶ τὸ φυγητὸν εἶχε μαυρίσει ἀπὸ τὴν καπνιά, ὅταν τὸ μεγάλο κα-

ζάνι εἶχε περιέργως πῶς ἐξαφανισθῆ καὶ τὰ παιδιὰ ἐθεώρησαν καλὸν νὰ σπεύσουν πρὸς ἀναζήτησίν του εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης, ὅταν ὅλη ἡ κατασκήνωσις εὗρε τὴν κατάλληλον στιγμὴν νὰ ἐνοκήψῃ εἰς τὴν κουζίναν διὰ νὰ εὗρῃ τὰ μαχαιροπήρουνά της, ὅταν οἱ μέλισσες εἶχαν ἀναισχύτως πλέον ἐπιδράμει ἐναντίον τοῦ κρέατος καὶ τῶν χειρῶν μας, καὶ ὅταν ὄλαι μας ἐπὶ τοῦ μαγειρεύματος μὲ ὕφος περίλυπον, ἐφυσούσαμεν καὶ ξεφυσούσαμεν καὶ εὐρίσκομεν μονάκριβη παρηγοριὰ εἰς τὸ νὰ διεκτραγωδοῦμεν ἢ μία εἰς τὴν ἄλλην τὰ βασανά της, τότε ἠκούσθη τρομερὴ, παλλομένη ἀπὸ συγκίνησιν ἢ φωνὴ της νὰ τραγ...., μὲ συγχωρεῖτε, νὰ ὀρῦται «Γιατὶ πάντα ἓνα Ὁδηγάκι δὲν θυμώνει, δὲν δακρύζει...».

Ὡ! τότε ὡς ἐκ θαύματος τὰ μαχαιροπήρουνα ἀνευρέθησαν ἀστραπιαίως, ἡ κουζίνα ἐρημώθη καὶ αὐτὰ ἀκόμη αἱ μέλισσαι ἐγκαταλείπουναι τὸ λουκουλεῖον γευμάτων, ἤνοιξαν ἀπεγνωσμένως τὰ πτερά των καὶ ἐφυγαν μακράν.

Μόνον ἡμεῖς εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ὑποφέρωμεν μέχρι τέλους τὰς κακοφάνους αὐτὰς κραυγὰς. Ἀλλὰ τί νὰ γίνῃ; Οὐδὲν κακὸν ἀμιγῆς καλοῦ.

A²

ΑΝΕΚΑΟΤΟΝ

Κάποτε, εἰς ἓνα καράβι ποὺ εἰαξίδευεν εἰς τὸν ὠκεανὸν ἔπεσε μία ἐπιδημία. Οἱ ἐπιβάται ὁ ἓνας μετὰ τὸν ἄλλον ἠσθένουν καὶ ἀπέθνησκον. Ὁ ἰατρὸς τοῦ καραβιοῦ δὲν ἐπρόφθαινε νὰ τοὺς ἐξετάζῃ καὶ δι' αὐτὸ ὁ πλοίαρχος τοῦ ἔδωσεν ἓνα ναύτην νὰ τὸν βοηθῆ. Μίαν ἡμέραν ἐμπῆκαν εἰς τὸ νοσοκομεῖον τοῦ πλοίου καὶ ὁ ἰατρὸς γρήγορα-γρήγορα ἤρχισε νὰ ἐξετάζῃ τοὺς ἀρρώστους. Ἀφοῦ ἐτελείωσε τὴν ἐξέτασιν ἐνὸς λέει ἓνα: «νεκρός», καὶ ἐπῆγε παρακάτω. Ἀλλὰ ὁ «νεκρός» δὲν ἦτο νεκρός, σηκώγεται λοιπὸν καὶ λέγει τοῦ ἰατροῦ: «Μά, ἰατρέ μου, δὲν ἀπέθανα ἀκόμη!» Καὶ ὁ ναύτης νευριασμένος ἀπὸ τὴν πολλὴν δουλειάν τοῦ λέγει: «Σώπα βλάκα· εἰξεύρεις σὺ καλύτερα ἀπὸ τὸν ἰατρὸν;»

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ

Ἐπειτα ἀπὸ ὀλίγων ὥρων ἀγωνίαν ἀπέθανε γαλήνια καὶ ὠραία, ὅπως εἶχε ζήσει ὠραία, ἕνας μέγας πατριώτης καὶ ἀληθινὸς τζέντλεμαν. Ὁ Ἰωάννης Δαμβέργης. Ἐξήσεν ἀποκλειστικά γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τῆς ἀφιέρωσεν ὅλας του τὰς δυνάμεις γιὰ νὰ τὴν ὑπηρετήσῃ καλύτερα. Ἀκάματος μέχρι τῆς τελευταίας του στιγμῆς (μοῦ ὑπηγόρευσε τὸ τελευταῖο του χρονογράφημα ποῦ ἦ «Ἐστία» ἡμιτελὲς ἐδημοσίευσεν στὸ χθεσινὸ τῆς φύλλο, τὸ Σάββατο τὸ βράδυ στὰς 9) δὲν ἔπαυσε νὰ ἐργάζεται γιὰ κάθε μεγάλο ἰδανικόν.

Ἡ δραστηριότης του ὑπῆρξε παραδειγματική καὶ ἡ ἰκανότης του ἡ συγγραφικὴ μεγάλη. Ἐγραψε διαφόρους πολιτικὰς, φιλολογικὰς καὶ ἱστορικὰς μελέτας. Τὰ διηγήματα καὶ τὰ ποιήματά του ἦσαν πάντοτε ἀφιερωμένα στὴν ἀγαπημένη του Κρήτη καὶ τὴν δουρασμένη μας Ἑλλάδα.

Ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν διηύθυνε τὸ περιοδικὸν «Ἑβδομάς» καὶ ἐξέδιδε τὰ «Πάτρια» ποῦ διενέμετο δωρεὰν εἰς τὸν ἐλεύθερον καὶ ὑπόδουλον Ἑλληνισμόν.

Ἀπὸ τὰ βιβλία του τὰ γνωστότερα εἶναι οἱ «Κρήτες μου, τὰ Τραγούδια τῆς Φυλάκῃς, τὰ Τραγούδια τῆς Ἑξορίας καὶ Τραγούδια τῆς Ἀγίας».

Κατὰ τὴν τελευταίαν 10ετίαν ὑπῆρξε συνεργάτης τῆς «Ἐστίας» εἰς τὴν ὁποίαν τὰ χρονογραφήματά του ἦσαν ἀναμνήσεις ἀπὸ ὅσα ἐνεθυμείτο καὶ μέσα εἰς τὰ ὁποῖα ἡ ζωὴ τῶν Ἀθηνῶν περνοῦσε σὰν σὲ κινηματογραφικὴ ταινία.

Καὶ τώρα τελευταῖα συνέλαβεν ἡ μεγάλη του καρδιά τὴν ἰδέαν νὰ ἰδρύσῃ τὴν Ἀδελφότητα ἀγάπης Ἀκριτῶν. Ἦθελε τὰ ἀδέλφια μας τῆς παραμεθορίου νὰ αἰσθανθοῦν πῶς δὲν εἶναι λησμονημένα καὶ ὅτι καὶ ἡ πρωτεύουσα τὰ ἐνθυμείται καὶ τοὺς στέλνει τὰ δῶρα τῆς.

Ἐπρεπε ὅμως νὰ βρεθῇ ἡ δική του ἡ ψυχὴ γιὰ νὰ ἐμφυσήσῃ τὴν ἰδέαν αὐτὴν καὶ σὲ ἄλλους. Ἀλησμόνητῃ θὰ μείνῃ ἡ μνήμη του σὲ ὅσους εἶχαν τὴν εὐτυχίαν νὰ τὸν γνωρίσουν ἀπὸ κοντὰ, νὰ ἐκτιμήσουν τὰ αἰσθηματικά του γιὰ τὴν Πατρίδα καὶ τὸν πλησίον, καὶ νὰ ἀπολαύσουν τὴν γεμάτη γοητεία συντροφιά του.

Τὰ τελευταῖα του λόγια ὑπῆρξαν:

«Ἐύκολο εἶναι νὰ ζῆ κανεὶς, μὰ δύσκολο νὰ πεθαινῇ».

NANQ MANIATOΠΟΥΛΟΥ

ΤΟ ΠΟΛΙΚΟ ΤΑΞΙΔΙ

Εἶναι εἰς ὅλους βέβαια γνωστὸν ὅτι ὁ πρῶτος ἐξερευνητὴς ποῦ κατώρθωσε νὰ κατακτήσῃ τὸν Πόλον ἦτο ὁ Νάνσεν. Πολλοὶ ὀλίγοι ὅμως θὰ εἰξεύρουν ποῖον ἦτο τὸ σχέδιον καὶ αἱ βάσεις, ἐπάνω εἰς τὰς ὁποίας ἐστηρίχθη ὁ ἐξερευνητὴς διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ δύσκολον κατόρθωμα.

Μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης πολλοὶ ἄλλοι εἶχον ἐπιχειρήσει νὰ πλησιάσουν τὸν Πόλον, ἀλλὰ μόλις διήρχοντο τὸ πάγινον τεῖχος τῶν θαλασσῶν τοῦ Βορρᾶ, ἠναγκάζοντο νὰ ἐπιστρέφουν ἄπρακτοι λόγῳ τῶν φοβερῶν ὄγκοπάγων, πρὸ τῶν ὁποίων τίποτε δὲν ἠδύνατο νὰ σταθῇ. Πολλάκις ἐγιναν τιαυτὰ ἀπόπειραι, ἀλλ' ὅλαι ἀπέτυχον διὰ τὸν ἴδιον λόγον.

Ὁ Νάνσεν ἦτο ὠκεανογράφος καὶ εἶχε μελετήσει πολὺ τὰς βορείους θαλάσσας. Κάθε χρόνον ἐταξείδευεν ἄλλοτε εἰς τὴν Ἰσλανδίαν, ἄλλοτε εἰς τὴν Γροιλανδίαν, ἄλλοτε ἐδῶ, ἄλλοτε ἐκεῖ.

Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, δύο χρόνια δηλαδὴ πρὶν γίνῃ ἡ ἀποστολή, εἶχε βυθισθῇ ἕνα τρικάρτο καράβι πρὸς βορρᾶν τῆς Σιβηρίας. Ἦτο καὶ αὐτὸ ἐξερευνητικὸν πλοῖον καὶ τὸ ὄνομά του ἦτο «Ἰωάννα». Παρῆλθον ἀπὸ τότε δύο χρόνια χωρὶς πλεον νὰ γίνῃ λόγος διὰ τὸ τραγικὸν ναυάγιον, ὅτε αἶφρον ἀνεκαλύφθησαν πολλὰ λείψανα τοῦ ἰδίου σκάφους πρὸς βορρᾶν τῆς Ἀλάσκας. Τὸ ὅτι πράγματι τὰ λείψανα ἦσαν τῆς «Ἰωάννας» δὲν ὑπῆρχε ἀμφιβολία, διότι ἀνεγνωρίσθησαν ὑπὸ ἀνδρῶν τοῦ τότε πληρώματός τῆς. Ἐγεννήθη λοιπὸν ἡ ἀπορία πῶς εὐρέθησαν αὐτὰ τὰ πράγματα εἰς τὴν Ἀλάσκαν, εἰς τὸ ἀντίθετον δηλαδὴ σημεῖον τῆν Σιβηρίας, εἰς φαντασθῇ κανεὶς ὡς κέντρον τὸν Πόλον.

Εἰς αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ γεγονὸς ἐστηρίξεν ὁ Νάνσεν τὸ σχέδιόν του. Εἰς μίαν διάλεξίν του ἐνώπιον ὄλων τῶν ὠκεανογράφων τοῦ κόσμου ἐξέθεσε τὸ σχέδιον, τὸ ὁποῖον ὅμως ἔτυχε μεγάλης πολεμικῆς καὶ ἀποδοκιμασίας.

Ἐφ' ὅσον δι' ἁμέσου ὁδοῦ ἀπεκλείετο νὰ ἐξερευνηθῇ ὁ Πόλος, ἔπρεπε νὰ εὐρεθῇ ἄλλη ὁδός. Καὶ ἡ ὁδὸς αὐτὴ ἦτο, κατὰ τὸν Νάνσεν, τὸ μέγα πολιτικὸν ρεῦμα. τὸ ὁποῖον μετέφερον ἀπὸ τὴν Σιβηρίαν διὰ μέσου τοῦ Πόλου τὰ λείψανα τῆς «Ἰωάννας» εἰς τὴν Ἀλάσκαν. Ἐπομένως δὲν ἀπέμενε παρὰ τὸ πλεῖστος ἕως τῆν Σιβηρίαν μὲ τὸ πλοῖον των, ἀπὸ ἐκεῖ νὰ προχωρήσουν πρὸς Βορρᾶν μέχρι τοῦ τεύχους τῶν πάγων καὶ ἐκεῖ νὰ ἀφήσουν νὰ σφηνωθῇ μέσα

εἰς τοὺς πάγους, οἱ ὅποιοι θὰ μετέφερον αὐτὸ μὲ τὸ ρεῦμα εἰς τὸν πολυπόδητον Πόλον. Ἡ μόνη δυσκολία ἦτο ὅτι τὸ πλοῖον ἔπρεπε νὰ εἶναι κατὰ τοιοῦτον τρόπον κατεσκευασμένον ὥστε νὰ μὴ συντριβῆ διὰ τῆς πίεσεως τῶν πάγων, ἀλλὰ ν' ἀνυψώνεται ὀλίγον κατ' ὀλίγον πρὸς τὰ ἄνω.

Οἱ σοφοὶ τῆς ἐποχῆς εἰρωνεύοντο τὸν Νάνσεν, λέγοντες ὅτι αὐτὸ πού ἐπιχειρεῖ εἶναι μία τρέλλα.

Ὁ Νάνσεν ὅμως χωρὶς νὰ ἐνδιαφερθῆ διὰ τὰ λόγια τοῦ κόσμου, ἐξεκίνησε τὴν 26 Ἰουνίου 1893 μὲ τὸ καράβι του τὴν «Φράμ» διὰ τὸ μεγάλο ταξίδι.

Ὅπως τὸ εἶπεν ἔτσι καὶ ἔγινε. Τὸ μέγα ρεῦμα τοῦ Πόλου τὸν παρέλαβε ἀπὸ τὴν Σιβηρίαν καὶ σιγὰ σιγὰ τὸν μετέφερεν ἐκεῖ ὅπου κανεὶς μέχρι τότε εἶχε πατήσει τὸ πόδι του. Ἐπειδὴ ὅμως καθὼς συντόμως ἀπεδείχθη, τὸ ρεῦμα δὲν διήρχετο ἀκριβῶς ἐπάνω ἀπὸ τὸν Πόλον ἀλλὰ ὀλίγον νοτιώτερον, δι' αὐτὸ ὁ Νάνσεν μαζί μὲ ἓνα σύντροφόν του ἀπεσπάσθησαν τῆς λοιπῆς ἀποστολῆς καὶ ἐβάδισαν πρὸς βορρᾶν. Κατόπιν ἐπέστρεψεν ὀπίσω εἰς τὸ καράβι, τὸ ὅποιον ἐν τῷ μεταξὺ ἐπροχώρει ἀργὰ μὲ τὸ ρεῦμα.

Τὸ ἀργὸν αὐτὸ ταξίδι διήρκεσε τρία ὀλόκληρα ἔτη, ἀλλ' ἡ ἀποστολὴ ἐσημείωσε πραγματικὸν θρίαμβον.

Καὶ ὅποιος σήμερον ἐπισκεφθῆ τὸ Τρόμζι, ἓνα χωριὸν τῆς βορείου Νορβηγίας βλέπει εἰς τὸ μέσον τῆς πλατείας τοῦ χωριοῦ τὸν δρειχάλνον ἀνδριάντα ἐνὸς ἀνδρός, ὁ ἑποῖος φορεῖ βαρεῖες γούνες καὶ μεγάλα ὑποδήματα. Εἶναι ὁ Νάνσεν ὁ ὅποιος πρῶτος ἔζησε τὴν σημαίαν τῆς πατρίδος του, τῆς Νορβηγίας, εἰς τὰς νεκρὰς ἐκτάσεις τοῦ Πόλου.

ΟΙ ΤΕΜΠΕΛΗΔΕΣ

Κάποτε, τὸν καιρὸν τῆς Τουρκοκρατίας, ἓνας πλούσιος Μπέης τῆς Κρήτης ἠθέλησε νὰ εὐεργετήσῃ τὸν τόπον του. Ἐσκέφθη λοιπὸν νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπὸ ὅλους τοὺς τεμπέληδες πού ἐζητιάνευαν εἰς τοὺς δρόμους. Ἐκτίσεν ἓνα μεγάλο χάνι, μὲ πολλὰ δωμάτια, καὶ ἐκεῖ ἐμάζεψεν ἕως 300 τεμπέληδες, πού τοὺς ἔτρεφε καὶ τοὺς ἐνέδνε δωρεάν, ἔβαλε δὲ ἐπιστάτην ἓνα ἀπὸ τοὺς καλυτέρους καὶ πισιτοτέρους ὑπηρέτας του. Εἰς τὴν ἀρχὴν τὸ πρᾶγμα ἐπῆγαινε καλά· ὕστερα ὅμως ἀπὸ ὀλίγον καιρὸν, οἱ τεμπέληδες ἔγιναν ἀνυπόφοροι. Δὲν ἐνοοῦσαν οὔτε κἂν νὰ σηκωθοῦν ἀπὸ τὰ κρεβάτια των καὶ ἤθελαν νὰ τοὺς πηγαίνουν τὸ φαγητὸν ἐκεῖ. Ὁ καυμένος ὁ ὑπηρέτης τοῦ Μπέη δὲν ἤξευρε πλέον τί νὰ κάμῃ καὶ ἀπεφάσισε νὰ ζητήσῃ τὴν συμβουλὴν τοῦ κυρίου του. Ἐπῆγε λοιπὸν καὶ τοῦ εἶπε : «Μπέη μου, μὲ συγχωρεῖς πού ἔρχομαι νὰ ταράξω τὴν ἡσυχίαν σου, ἀλλὰ ὅσον ἐσὺ ἐφάνης γενναιόδωρος, τόσον αὐτοὶ οἱ ζητιάνοι ἐφάνησαν ἀχάριστοι. Τί θέλεις νὰ κάνω ;» Ὁ Μπέης ἔσκέφθη ὀλίγην ὥραν καὶ τοῦ εἶπε : «Νὰ βάλωμεν φωτιά εἰς τὸ χάνι καὶ ἀπὸ τὸν φόβον μὴν καοῦν θὰ φύγουν. Καὶ θὰ γλυτώσουμε». Πράγματι τὴν ἄλλην ἡμέραν τὸ πρωί, τρεῖς ὑπηρέται τοῦ Μπέη ἔβαλαν φωτιὰν εἰς τὸ χάνι. Οἱ περισσότεροι τεμπέληδες ἅμα εἶδαν τὴν φωτιάν, ἔτρεξαν νὰ φύγουν. Μὰ εἰς ἓν δωμάτιον οἱ δύο μεγαλύτεροι τεμπέληδες οὔτε κἂν ἐκινήθησαν. Μόνον ὁ ἓνας εἶπεν εἰς τὸν ἄλλον. «Καυμένε Ὅσμάν καιγόμαστε». Καὶ ὁ Ὅσμάν χωρὶς νὰ κινήθῃ ἀπὸ τὴν θέσιν του τοῦ εἶπε : «Καὶ τί σὲ νοιάζει ἐσένα ; δικό σου εἶναι τὸ σπίτι ; Ἄλλωστε δὲν βαρύνεσαι πού τὸ λές ;» Καὶ ἔτσι οἱ μεγάλοι αὐτοὶ τεμπέληδες ἔμειναν καὶ ἐκάησαν.

ΣΩΜΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΑΠΟΘΗΚΗΣ
ΤΙΜΟΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

'Οργανισμός Σ.Ε.Π.	Δοχ.	10.—
Τὰ πρώτα βήματα . Πώς νὰ γίνης Πρόσκοπος Γ' τάξεως		2.—
Βιβλίον Προσκόπου Β' τάξεως		5.—
Βιβλίον Προσκόπου Α' τάξεως		14.—
'Ο Προσκοπισμός ὑπὸ R. P. J. Sevin		25.—
'Ο Δρόμος πρὸς τὴν Ἐπιτυχίαν τοῦ Ἀρχιπροσκόπου		20.—
Υπόδειγμα ἐτησίου προγράμματος ομάδος		6.—
Πώς νὰ ἰδρῆσθῃ ομάδα, ὑπὸ Α. Μπενάκη		3.—
'Οργανισμός Λυκοπούλων		6.—
Τὸ βιβλίον τῶν Λυκοπούλων, ὑπὸ Ἀρχιπροσκόπου		6.—
Ἐγχειρίδιον ἡλιοθεραπείας, ὑπὸ Κ. Μελά		1.—
Διεθνὴς ὠδὴ Προσκόπων (μουσική)		5.—
«Προσκοπικὴ Ἠχώ», ἐπίσημον ὄργανον ΣΕΠ. Συνδρομὴ ἐτησίᾳ		60.—
Πιγκουίνος		30.—

ΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΚΑΙ ΝΑΥΤΟΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Ἐἴλοι πλατύγυροι		110.—
Υποκάμισα χακί		100.—
Παντελόνια χακί ἐξ ἐρέας		140.—
Κάλτσες μάλλιναί χακί		40.—
Κάλτσες μάλλιναί βαθυκύανοι διὰ Ναυτοπροσκόπους		45.—
Ζῶναι δερμάτιναι μετὰ πόρτης		50.—

ΣΤΟΛΗ ΑΥΚΟΠΟΥΛΩΝ

Μπερέδες βαθυκύανοι		48.—
Φανέλαι βαθυκύανοι μάλλιναί		135.—
Παντελόνια χακί ἐξ ἐρέας		130.—
Κάλτσες χακί μάλλιναί		35.—

Σ Η Μ Α Τ Α

Τρίφυλλα πύλων ἐπάργυρα		4.—
ἐπίχρυσα		5.50
Ταινίαί πύλων ἐπάργυραι		3.—
ἐπίχρυσαι		3.50
Τρίφυλλα κομβιοδόχης ἐπάργυρα		4.—
ἐπίχρυσα		5.50
'Αστέρες ὑπηρεσίας 1—10, 15 καὶ 20 ἐτῶν		5.—
'Αστέρες βαθμῶν		2.—
'Αστέρες Λυκοπούλων		2.—
Σήματα κομβιοδόχης Λυκοπούλων		4.—
Πτυχία εἰδικότητος		3.—

Ε Ν Τ Υ Π Α

Μητρώα Ὁμάδων		50.—
Αἰτήσεις κατατάξεως		0.80
Βιβλία κινήσεως Ἐνωμοτιῶν		14.—
Δελτία ταυτότητος Προσκόπων		1.50
Ἀξιωματούχων		3.—
Πτυχία Γ', Β' καὶ Α' τάξεως		2.—
Πίνακες πυχίων εἰδικότητος ἔγχρωμοι		6.—

Δ Ι Α Φ Ο Ρ Α

Κορδόνια σαλπίγγων		70.—
Κουβάδες ἐξ ἀδιαβρόχου		20.—
Κοντοὶ Προσκόπων		14.—
Πτυάρια		50.—
Σημαῖται καὶ σφραγιδες ἐπὶ παραγγελία.		

- Χορήγησις εἰδῶν γίνεται ἐπὶ ἀμέσῳ καταβολῇ τῆς ἀξίας των.
- Αἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν παραγγελίαί ἐκτελοῦνται ἐφ' ὅσον συνοδεύονται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου τῆς ἀξίας των.
- Ἐμβάσματα ἐπ' ὀνόματι τοῦ κ. Ι. Παλαιῶάννου, Διευθυντοῦ τῆς Ἀποθήκης.
- Τὰ ἔξοδα συσκευασίας καὶ ἀποστολῆς ἐπιβαρύνουν τὸν παραγγέλλοντα.

DENTEX

ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ ΚΑΙ ΥΓΡΟΝ

Λευκαίνει τὰ δόντια. — Τονώνει τὰ ούλα. —

Θεραπεύει τὰς άφθας καὶ τὰ ἔλκη τοῦ Στόματος, τὰς
οὐλίτιδας καὶ στοματίτιδας.

PEL-FIX

Καθαρίζει καλλωπίζει τὰ μαλλιά. Θεραπεύει τὴν
τριχόπτωσιν ἐξαλείφει τὴν πιτυρίασιν.

ΚΟΛΩΝΙΑ
ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
ΧΥΜΑ

Φαρμακείον
ΠΑΝΟΥ ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
Ὁμόνοια

ΦΩΝΗ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
ΠΑΝΟΥ Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ — ΑΘΗΝΑΙ